

ปัจจัยการจัดการนวัตกรรมที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดนครพนม*

Factors in Innovation Management Influencing the Accomplishment of Community Enterprises in Nakhon Phanom Province

วศิน เพชรพงศ์พันธ์, เทวิน โคตรธรรม, กิตติศักดิ์ ภูตะลุน, อนุชา ศรีสกุลชนไชย, อัคริเดช เกตุอยู่คำ,
ปณียาสุก วรรณาน¹ และราเชนทร์ นพณัฐวงศ์กร²

Wasin Phetphongphan, Tawin Kottarm, Kittisak Pootaloon, Anucha Srisakunthanachai,
Ackideth Ketoukham, Panyasouk Volasane and Rachen Noppanatwongsakorn

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร¹

มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์²

Sakon Nakhon Rajabhat University, Thailand

Southeast Asia University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Wasin@snru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาอิทธิพลด้านภาวะผู้นำนวัตกรรมต่อความสำเร็จขององค์กร 2) ศึกษาอิทธิพลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่อความสำเร็จขององค์กร 3) ศึกษาอิทธิพลด้านทรัพยากรมนุษย์ต่อความสำเร็จขององค์กร 4) ศึกษาอิทธิพลด้านการมุ่งเน้นตลาดต่อความสำเร็จขององค์กร 5) ศึกษาอิทธิพลด้านการกระบวนกรส่งเสริมนวัตกรรมต่อความสำเร็จขององค์กร และ 6) ศึกษาอิทธิพลด้านพลวัตการเรียนรู้ต่อความสำเร็จขององค์กร การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนครพนม จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loadings) อยู่ระหว่าง .719 - .961 และมีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alphas coefficient) อยู่ระหว่าง .907 - .944 และวิเคราะห์ผลด้วยสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regressions analysis)

*ได้รับบทความ: 10 มีนาคม 2566; แก้ไขบทความ: 18 เมษายน 2566; ตอรับตีพิมพ์: 29 เมษายน 2566

Received: March 10, 2023; Revised: April 18, 2023; Accepted: April 29, 2023

ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ร่วมกันอธิบายประสิทธิผลได้ร้อยละ 56.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 57.394$ $p = .000$ $Adj R^2 = .564$)

1. ด้านภาวะผู้นำนวัตกรรมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ -.085 อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ .361
2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ .254 อย่างมีนัยสำคัญที่ .039
3. ด้านทรัพยากรมนุษย์มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ -.191 อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ .092
4. ด้านการมุ่งเน้นตลาดมีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ .089 อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ .264
5. ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ .387 อย่างมีนัยสำคัญที่ .000
6. ด้านพลวัตการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ .335 อย่างมีนัยสำคัญที่ .007

คำสำคัญ: การจัดการนวัตกรรม; การจัดการโลจิสติกส์; วิสาหกิจชุมชน

Abstract

The purposes of this research were to study (1) the influence of innovation leadership on the organization's accomplishment, (2) the influence of information technology on the organization's accomplishment, (3) the influence of human resources on the organization's accomplishment, (4) the influence of marketing emphasis on the organization's accomplishment, (5) the influence of innovation promotion on the organization's accomplishment, and (6) the influence of learning dynamics on the organization's accomplishment. This is quantitative research. The samples were 400 medium and small enterprises (SMEs) in Nakhon Phanom Province, using questionnaires as an instrument for data collection, having factor loadings at .719 - .961, and having the reliability of Cronbach's alpha coefficient between .907 - .944, and using multiple regressions for data analysis.

The research findings showed that:

All 6 factors influencing the accomplishment of the organization helped explain 56.4 % of the effects at the statistically significant level of 0.05 ($F = 57.394$, $p = .000$ $Adj R^2 = .564$).

1. The influence of innovation leadership was .085 at the .361 level of insignificance.
2. The influence of information technology was .254 at the .039 level of significance.
3. The influence of human resources was .191 at the .092 level of insignificance.
4. The influence of marketing emphasis was .089 at the .264 level of insignificance.
5. The influence of innovation promotion was .387 at the .000 level of significance.
6. The influence of learning dynamics was .335 at the .007 level of significance.

Keywords: Innovation Management; Logistics Management; Community Enterprises

1. บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยต้องเผชิญกับความท้าทายทั้งปัจจัยภายในและภายนอก ไม่ว่าจะเป็นด้านกฎหมาย การเมือง เศรษฐกิจ สภาพสังคม เทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กฎกติกาใหม่การค้าโลก ภัยธรรมชาติ ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนแต่ทำให้ธุรกิจและผู้ประกอบการของไทยต้องพยายามปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่รอดให้ได้ นวัตกรรมและการเป็นธุรกิจแห่งนวัตกรรมจึงเป็นปัจจัยสำคัญด้วยการนำทักษะความรู้ และความคิดสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ นวัตกรรมนับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญของการบริหารจัดการ การเปลี่ยนแปลงทางระบบเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมโดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value added) ให้กับองค์กรผลิตภัณฑ์รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการผลิต และช่วยให้องค์กรสามารถลดต้นทุนการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพและสร้างให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันทั้งในตลาดระดับประเทศและระดับโลก โดยที่ธุรกิจต้องมีแนวความคิดใหม่ๆ มานำเสนอ ผลิตภัณฑ์แปลกไม่เหมือนใคร มีการวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ที่ชัดเจน (วสุธิดา นักเกษม และประสพชัย พสุนนท, 2561) หรืออาจกล่าวได้ว่าธุรกิจที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่มีนวัตกรรมนั่นเอง

นวัตกรรมเป็นเรื่องใหม่ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยที่ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญมากนักและหลายธุรกิจยังคงมีความรู้ไม่มากนักเกี่ยวกับการปรับธุรกิจไปสู่การเป็นธุรกิจแห่งนวัตกรรม หรือธุรกิจเองอาจมุ่งให้ความสำคัญกับนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียวส่วนประเด็นอื่นๆ มักถูกละเลยไป (दनัย เทียนพุด, 2550) เช่น นวัตกรรมในเชิงเศรษฐศาสตร์เป็นการนำแนวความคิดใหม่หรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วมาใช้ในรูปแบบใหม่ เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ หรือการทำในสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่น โดยอาศัยการเปลี่ยนแปลงต่างๆ (Change) ที่เกิดขึ้นรอบตัวเราให้กลายมาเป็นโอกาส (Opportunity) และถ่ายทอดไปสู่แนวความคิดที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม นวัตกรรม (Innovation) คือการนำแนวคิดใหม่หรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วมาใช้ในรูปแบบใหม่ เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (พันธุ์อาจ ชัยรัตน์, 2547, หน้า 152) การทำนวัตกรรมให้ประสบ

ผลสำเร็จนั้น จะต้องเริ่มจากการทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างคนที่เกี่ยวข้องในการทำนวัตกรรมมีความตั้งใจ ในการพัฒนาสินค้าและตราสินค้าเพื่อทำให้เกิดความมั่นคงร่วมกัน การพัฒนานวัตกรรมเริ่มจากการ ทำความเข้าใจในสิ่งที่ลูกค้าต้องการและการก้าวล้ำทางเทคโนโลยีโดยมีความคิดที่ล้ำหน้าคู่แข่ง ทั้งนี้ต้อง มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งทั้งในด้านนวัตกรรมและกลยุทธ์ การปฏิบัติจึงจะพัฒนาสินค้าให้มินวัตกรรมได้ การเป็นธุรกิจแห่งนวัตกรรมอยู่บนหลักเกณฑ์การเป็นรูปแบบธุรกิจใหม่สนับสนุนด้วยเทคโนโลยีที่โดดเด่น มีศักยภาพสูงในตลาดโลก การบริหารจัดการองค์กรที่ดี การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และการก่อให้เกิด กระแสตื่นตัวด้านนวัตกรรม (รัชมงคล ทองหล่อ และคณะ, 2562) จึงอาจกล่าวได้ว่า นวัตกรรม หมายถึง ความคิดใหม่ วิธีการใหม่ กระบวนการใหม่และผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความแตกต่างสามารถนำไปใช้ได้จริงและมีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม

การสร้างธุรกิจแห่งนวัตกรรมนับว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากถ้าองค์กร ไม่สามารถพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตัวเองด้วยสิ่งใหม่ๆ แล้ว ย่อมเป็นการยากที่จะทำให้องค์กรนั้นประสบ ความสำเร็จในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากความสำเร็จขององค์กรที่เป็นผู้นำตลาดนั้นมักเกิดจาก การนำเสนอรูปแบบนวัตกรรมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เช่น นวัตกรรมทางด้านสินค้าด้านกระบวนการทำงาน ด้านการให้บริการ ด้านการจัดการ หรือด้านการตลาด ธุรกิจแห่งนวัตกรรมเป็นแนวคิดนวัตกรรมการบริหาร จัดการองค์กรแนวใหม่ ในการปรับเปลี่ยนคุณลักษณะองค์กร หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมองค์กร ซึ่งเป็น สิ่งที่ไม่เคยปรับเปลี่ยนมาก่อน เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าของบริบทโลกาภิวัตน์ที่มีความรู้และนวัตกรรมเป็น ปัจจัยหลักในการเพิ่มคุณค่า พัฒนาผลผลิตสินค้าและบริการที่ดีมีคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการและ ความพึงพอใจของลูกค้า ความอยู่รอด และความสามารถเชิงการแข่งขันขององค์กรในตลาดการค้าโลกเสรี ธุรกิจในประเทศไทยจะสามารถพัฒนาตัวเองไปสู่ธุรกิจแห่งนวัตกรรมได้จะต้องเริ่มจากการที่ผู้บริหารธุรกิจ มีความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมธุรกิจให้เป็นธุรกิจแห่งนวัตกรรม ธุรกิจที่มีนวัตกรรมสูง มีองค์ประกอบดังนี้ ภาวะ ผู้นำด้านนวัตกรรม (Leadership) การวางแผน (Planned) สารสนเทศ (Information) ด้านทรัพยากร มนุษย์ (People) ด้านกระบวนการ (Processes) และผลลัพธ์ (Result) (ดนัย เทียนพุฒ, 2550)

นอกจากนี้ เมื่อมีการนำนวัตกรรมไปสู่การปฏิบัติจะต้องมีการวัดผลงานขององค์กรทำให้บริษัท ทราบว่ขณะนี้ประสบความสำเร็จเพียงใด การดำเนินงานของบริษัทเมื่อเทียบกับเป้าหมายทางไกล เพียงใด กระบวนการของบริษัทยังคงอยู่ในภาวะควบคุมและมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่มุ่งหวัง เพื่อให้ทราบว่าบริษัทมีจุดอ่อนหรือโอกาสพัฒนาในประเด็นใดบ้าง ปัจจัยหลายประการของบริษัทที่มีความ แตกต่างกัน ความต้องการของบริษัทที่จะเพิ่มยอดขายรวมถึงการเจริญเติบโต ผลประโยชน์และการพัฒนา ตลาด การเข้าใจถึงศักยภาพของบริษัททำให้บริษัทมีการพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อการอยู่รอดและความมั่นคง ในการดำเนินงาน (สมบัติ นามบุรี, 2562) ในปัจจุบันการวัดผลการดำเนินการมีเกณฑ์ในการวัดที่หลากหลาย บางเกณฑ์มุ่งวัดผลการดำเนินงานด้านการเงินแต่เพียงอย่างเดียว สำหรับงานวิจัยนี้เพื่อให้อาจสามารถวัดผล

การดำเนินงานโดยภาพรวม การประเมินองค์การในปัจจุบันแนวคิด หรือวิธีการที่นำมาใช้อย่างแพร่หลายคือแนวคิดการวัดผลงานแบบดุลยภาพ (Balanced Scorecard: BSC) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลองค์การจากมุมมอง 4 ด้านประกอบด้วย ด้านการเงิน (Financial Perspective) ด้านลูกค้า (Customer Perspective) ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรม (Internal Process Perspective) และ พลวัตการเรียนรู้ (Learning and Growth Perspective) (Kaplan, 2000)

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการจัดการนวัตกรรมที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครพนม เพื่อทดสอบว่าธุรกิจแห่งนวัตกรรมส่งผลต่อผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนหรือไม่ ผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาวิจัยจะสามารถใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้เป็นธุรกิจแห่งนวัตกรรมที่สามารถเติบโตอันจะเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้และเป็นกลยุทธ์ในการสร้างคุณภาพการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งให้แก่ธุรกิจและทำให้เศรษฐกิจของประเทศชาติเติบโตโดยรวม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลด้านภาวะผู้นำนวัตกรรมต่อความสำเร็จขององค์กร
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลอิทธิพลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่อความสำเร็จขององค์กร
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลอิทธิพลด้านทรัพยากรมนุษย์ต่อความสำเร็จขององค์กร
4. เพื่อศึกษาอิทธิพลอิทธิพลด้านการมุ่งเน้นตลาดต่อความสำเร็จขององค์กร
5. เพื่อศึกษาอิทธิพลอิทธิพลด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรมต่อความสำเร็จขององค์กร
6. เพื่อศึกษาอิทธิพลอิทธิพลด้านพลวัตการเรียนรู้ต่อความสำเร็จขององค์กร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีการและขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตพื้นที่จังหวัดนครพนม จำนวน 4,766 ราย ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างนั้น ใช้วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างตามวิธีของ Taro Yamane (1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากเก็บแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล พบว่ามีแบบสอบถามที่มีข้อมูลสมบูรณ์ 339 ชุด และนำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามโดยสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิด เป็นแบบสอบถามที่ใช้ทั้งคำถามปลายปิดและปลายเปิด โดยรายละเอียด

ของแบบสอบถามประกอบด้วยส่วนคำถาม 5 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจแห่งนวัตกรรม ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน และตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจ

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ศึกษาตามลำดับขั้นตอนดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการจัดการนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดนครพนม เพื่อกำหนดโครงสร้างแบบสอบถามตามประเด็นที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและขอบเขตการศึกษา 2) นำผลการศึกษาตามข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาเนื้อหาให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3) นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา ความครบถ้วน ความถูกต้องของการใช้ภาษาและครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย (IOC) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ยุติผู้เชี่ยวชาญแนะนำ และ 4) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

(1) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบใช้ (Try-out) กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอเมืองสกลนคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

(2) การหาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) โดยใช้เทคนิค Factor analysis พบว่า ด้านภาวะผู้นำนวัตกรรม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .902 - .961 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .896 - .939 ด้านทรัพยากรมนุษย์มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .770 - .903 ด้านการมุ่งเน้นตลาด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .858 - .923 ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .807 - .897 ด้านพลวัตการเรียนรู้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .814 - .954 และ ด้านความสำเร็จองค์กร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .719 - .876 (ตาราง 1) ซึ่งสอดคล้องกับ Hair et al. (2010) ได้เสนอว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบต้องมีค่า 0.40 ขึ้นไป จึงจะถือว่ายอมรับได้

(3) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability Test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ด้านภาวะผู้นำนวัตกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .944 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .943 ด้านทรัพยากรมนุษย์มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .907 ด้านการมุ่งเน้นตลาดมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .941 ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .939 ด้านพลวัตการเรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .938 และ ด้านความสำเร็จองค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .939 (ตารางที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับ Nunnally and Bernstein (1994) ได้เสนอว่าค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ต้องมีค่า 0.70 ขึ้นไปจึงจะถือว่ายอมรับได้

ตารางที่ 1 คำนำน้าหนักองค์ประกอบและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด

ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ Factor Loadings	ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach Alpha)
ภาวะผู้นำด้านนวัตกรรม	.902 - .961	.944
เทคโนโลยีสารสนเทศ	.896 - .939	.943
ด้านทรัพยากรมนุษย์	.770 - .903	.907
ด้านการมุ่งเน้นตลาด	.858 - .923	.941
ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรม	.807 - .897	.939
พลวัตการเรียนรู้	.814 - .954	.938
ความสำเร็จขององค์กร	.719 - .876	.939
ความสำเร็จขององค์กร	.719 - .876	.939

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 218 (ร้อยละ 64.3) รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 121 คน (ร้อยละ 35.7) ส่วนใหญ่มีอายุ มากกว่า 50 ปี จำนวน 170 คน (ร้อยละ 50.1) รองลงมาคือ 41-50 ปี จำนวน 83 คน (ร้อยละ 24.5) มีอายุ 30-40 ปี จำนวน 69 คน (ร้อยละ 20.4) และมีอายุ น้อยกว่า 30 ปีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 5.0) ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 139 คน (ร้อยละ 41.0) รองลงมา มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 120 คน (ร้อยละ 35.4) และมีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 80 คน (ร้อยละ 23.6) ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 30,001-60,000 บาท จำนวน 129 คน (ร้อยละ 48.1) รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 88 คน (ร้อยละ 26.0) มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 60,000 บาท จำนวน 87 คน (ร้อยละ 25.7) และมีรายได้เฉลี่ย 10,001-30,000 บาท จำนวน 35 คน (ร้อยละ 10.3) ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 174 คน (ร้อยละ 51.3) รองลงมา มีประสบการณ์ทำงาน 8-15 ปี จำนวน 86 คน (ร้อยละ 25.4) มีประสบการณ์ทำงาน 3-8 ปี จำนวน 57 คน (ร้อยละ 16.8) และมีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 22 คน (ร้อยละ 6.5) ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ประเภทกิจการภาคการผลิต จำนวน 135 แห่ง (ร้อยละ 39.8) รองลงมาประเภทกิจการภาคการค้าปลีก/ค้าส่ง จำนวน 151 แห่ง (ร้อยละ 44.5) และภาคบริการ จำนวน 53 แห่ง (ร้อยละ 15.6) ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรูปแบบของธุรกิจเป็นบุคคลธรรมดา

จำนวน 205 แห่ง (ร้อยละ 60.5) รองลงมา มีรูปแบบของธุรกิจเป็นบริษัทจำกัด/บริษัทมหาชน จำนวน 69 แห่ง (ร้อยละ 20.4) มีรูปแบบของธุรกิจเป็นวิสาหกิจชุมชน จำนวน 46 แห่ง (ร้อยละ 13.6) และมีรูปแบบของธุรกิจเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ/ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 19 แห่ง (ร้อยละ 5.6) ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการประกอบการ 3-8 ปี จำนวน 121 แห่ง (ร้อยละ 35.7) รองลงมา มีระยะเวลาในการประกอบการน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี จำนวน 90 แห่ง (ร้อยละ 26.5) มีระยะเวลาในการประกอบการมากกว่า 15 ปี จำนวน 79 แห่ง (ร้อยละ 23.3) และมีระยะเวลาในการประกอบการ 8-15 ปี จำนวน 49 แห่ง (ร้อยละ 14.5) ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท จำนวน 157 แห่ง (ร้อยละ 46.3) รองลงมา มีทุนจดทะเบียน 500,001-1 ล้านบาท จำนวน 96 แห่ง (ร้อยละ 28.3) มีทุนจดทะเบียน 1 ล้าน - 10 ล้านบาท จำนวน 45 แห่ง (ร้อยละ 13.3) มีทุนจดทะเบียน 100,001-500,000 บาท จำนวน 40 แห่ง (ร้อยละ 11.8) และมีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาท จำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 0.3) ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีเงินหมุนเวียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท จำนวน 151 แห่ง (ร้อยละ 44.5) รองลงมา มีเงินหมุนเวียน 100,001-500,000 บาท จำนวน 111 แห่ง (ร้อยละ 32.7) มีทุนจดทะเบียน 1 ล้าน - 10 ล้านบาท จำนวน 62 แห่ง (ร้อยละ 18.3) มีทุนจดทะเบียน 500,001-1 ล้านบาท จำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 4.1) และมีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาท จำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 0.3) ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 5 คน จำนวน 226 แห่ง (ร้อยละ 66.7) รองลงมา มีจำนวนพนักงาน 5-10 คน จำนวน 46 แห่ง (ร้อยละ 13.6) จำนวนพนักงานมากกว่า 30 คน จำนวน 28 แห่ง (ร้อยละ 8.3) มีจำนวนพนักงานมากกว่า 11-30 คน จำนวน 25 แห่ง (ร้อยละ 7.4) และมีจำนวนพนักงาน 50-100 คน จำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 4.1) ตามลำดับ

การศึกษาคะแนนเฉลี่ย (Mean) และ ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ด้านด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมมีคะแนนค่าเฉลี่ยมากที่สุด (3.467) มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก รองลงมา เป็นด้านการวางแผนมีคะแนนค่าเฉลี่ย (3.620) มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

ทั้งหมดมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่ด้านความปลอดภัย (3.6924) มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ตามมาด้วยความพึงพอใจการได้รับการให้บริการ (3.6510) ด้านสะดวกทางด้านความสะดวกสบายทางสถานที่ (3.5052) ด้านข้อมูลข่าวสาร (3.4954) และด้านค่าใช้จ่าย (3.1324) ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตัวแปร	LEA	INF	PEO	CUS	INP	LEA	SUC
ค่าเฉลี่ย (Mean)	3.554	3.475	3.445	3.608	3.647	3.467	3.229
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	1.096	.924	.889	.940	.851	.861	.718

ตัวแปร	LEA	INF	PEO	CUS	INP	LEA	SUC
ด้านภาวะผู้นำนวัตกรรม (LEA)	1						
เทคโนโลยีสารสนเทศ (INF)	.868**	1					
ด้านทรัพยากรมนุษย์ (PEO)	.841**	.932**	1				
ด้านการมุ่งเน้นตลาด (CUS)	.861**	.826**	.859**	1			
ด้านกระบวนการส่งเสริม นวัตกรรม (INP)	.874**	.922**	.916**		1		
พลวัตการเรียนรู้ (LEA)	.907**	.935**	.911**		.920**	1	
ความสำเร็จองค์กร (SUC)	.693**	.746**	.710**		.756**	.752**	1

Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

สำหรับการวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำนวน 9 ตัวแปร ตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันทางบวกและมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.01 ทุกค่า โดยด้านภาวะผู้นำนวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับด้านการวางแผนที่ระดับ .909 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ระดับ .802 ด้านกระบวนการที่ระดับ .795 ด้านการมุ่งเน้นตลาดที่ระดับ .783 ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรมที่ระดับ .799 ด้านพลวัตการเรียนรู้ที่ระดับ .839 และ ความสำเร็จองค์กรที่ระดับ .566 ด้านการวางแผนมีความสัมพันธ์กับเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ระดับ .885 ด้านกระบวนการที่ระดับ .867 ด้านการมุ่งเน้นตลาดที่ระดับ .845 ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรมที่ระดับ .898 พลวัตการเรียนรู้ที่ระดับ .906 และความสำเร็จองค์กรที่ระดับ .583 เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับด้านกระบวนการที่ระดับ .901 ด้านการมุ่งเน้นตลาดที่ระดับ .835 ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรมที่ระดับ .914 พลวัตการเรียนรู้ที่ระดับ .918 และความสำเร็จองค์กรที่ระดับ .672 ด้านกระบวนการมีความสัมพันธ์กับด้านการมุ่งเน้นตลาดที่ระดับ .757 ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรม ที่ระดับ .885 พลวัตการเรียนรู้ที่ระดับ .893 และความสำเร็จองค์กรที่ระดับ .539 ด้านการมุ่งเน้นตลาดมีความสัมพันธ์กับด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรมที่ระดับ .879 พลวัตการเรียนรู้ที่ระดับ .852 และความสำเร็จองค์กรที่ระดับ .626 ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับพลวัตการเรียนรู้ที่ระดับ .919 และความสำเร็จองค์กรที่ระดับ .684 พลวัตการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จองค์กร .673 (ตารางที่ 3) ดังนั้นซึ่งทุกคู่มีความสัมพันธ์แบบมีทิศทางเดียวกันและมีค่าไม่เกิน .9 ดังนั้นจึงไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์สูงเกินไปตามคำแนะนำของ Hair et al. (2010)

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณและสร้างสมการพยากรณ์ การให้บริการ (SE) ดังนี้

$$SUC = .000 + .254 INF + .387INP + .335LEA$$

จากสมการที่ได้นี้สามารถพยากรณ์ค่าผลการดำเนินงานด้านผลการดำเนินงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 57.394$ $p = .000$) และค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง (Adj R²) เท่ากับ .564 เมื่อนำไปทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระการได้รับการให้บริการปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์ถดถอย

ปัจจัย	ความสำเร็จขององค์กร		t	p-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	.000	.035	.000	1.000
ด้านภาวะผู้นำนวัตกรรม	-.085	.093	-.914	.361
เทคโนโลยีสารสนเทศ	.254	.123	2.070	.039
ด้านทรัพยากรมนุษย์	-.191	.113	-1.691	.092
ด้านการมุ่งเน้นตลาด	.089	.080	1.118	.264
ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรม	.387	.108	3.581	.000
พลวัตการเรียนรู้	.335	.123	2.721	.007
$F = 57.394$ $p = .000$ $Adj R^2 = .564$				

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ที่ได้วิเคราะห์ผลด้วยสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regressions analysis) อันได้แก่ ด้านภาวะผู้นำนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านการมุ่งเน้นตลาด ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรม และ ด้านพลวัตการเรียนรู้ รวมกันอธิบายประสิทธิผลได้ร้อยละ 56.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 57.394$ $p = .000$ $Adj R^2 = .564$) โดยที่ ด้านภาวะผู้นำนวัตกรรมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ -.085 อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ .361 เทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ .254 อย่างมีนัยสำคัญที่ .039 ด้านทรัพยากรมนุษย์มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ -.191 อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ .092 ด้านการมุ่งเน้นตลาดมีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ .089 อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ .264 ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรมมีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ .387 อย่างมีนัยสำคัญที่ .000 พลวัตการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรที่ .335 อย่างมีนัยสำคัญที่ .007

5. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยการจัดการนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จต่อวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครพนม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านภาวะผู้นำนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านการมุ่งเน้นตลาด ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรม และพลวัตการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดนครพนม

จากการสรุปผลการวิจัยจากตัวแปรต้น 6 ด้าน เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติสัมประสิทธิ์ถดถอย พบว่า เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์กร ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ด้านภาวะผู้นำ นวัตกรรมไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร เนื่องจากในบริบทของวิสาหกิจชุมชนนั้นเกิดจากการรวมกลุ่มของสมาชิกชุมชนในท้องถิ่น ซึ่งทักษะความเป็นผู้นำของหัวหน้าชุมชนไม่แตกต่างจากสมาชิกชุมชน ผู้นำจึงไม่มีศักยภาพในการจูงใจสมาชิกในชุมชนอย่างเพียงพอ ส่งผลให้ภาวะผู้นำนวัตกรรมของวิสาหกิจในชุมชนไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของชุมชนท้องถิ่น สอดคล้องกับผลวิเคราะห์ของฐาการ อนุสรณ์พาณิชย์กุล (2563) ที่พบว่าภาวะผู้นำไม่มีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน อย่างไรก็ตามภาวะผู้นำด้านนวัตกรรมกลับส่งผลทางอ้อมผ่านนวัตกรรมขององค์กรไปยังความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร เนื่องจากวิสาหกิจชุมชนต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศผลิตสินค้าและการตัดสินใจพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้ทันต่อความต้องการของตลาดและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะดา พิศาลบุตร (2564) ที่ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดปทุมธานี และพบว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ช่วยให้วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดปทุมธานีประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ด้านทรัพยากรมนุษย์ ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร เนื่องจากเป้าหมายของการก่อตั้งของวิสาหกิจชุมชนนั้น มุ่งเน้นการช่วยเหลือสมาชิกในชุมชนโดยไม่ได้มีการคัดเลือกศักยภาพของสมาชิก แต่เป็นการมุ่งเน้นที่การสร้างรายได้ให้เกิดต่อสมาชิกในชุมชน ดังนั้นทรัพยากรมนุษย์ของวิสาหกิจชุมชนจึงไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนโดยตรง อย่างไรก็ตามทรัพยากรมนุษย์ยังเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อวิสาหกิจชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของรวิภา ธรรมโชติ (2561) ที่ได้ศึกษาปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ และพบว่าทรัพยากรมนุษย์นั้นมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ด้านการมุ่งเน้นตลาด ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร เนื่องจากข้อจำกัดของวิสาหกิจชุมชนยังคงประสบปัญหากับศักยภาพด้านทรัพยากรมนุษย์ อันเกิดจากสมาชิกในวิสาหกิจชุมชนนั้นผลิตสินค้าตามความสามารถของตนเองที่ได้รับการสืบทอดมาแต่ไม่ได้ผลิตตามความต้องการของตลาดอย่างแท้จริง ทำให้วิสาหกิจชุมชนไม่สามารถมุ่งเน้นตลาดเพื่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนเองได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้มีการศึกษาก่อนหน้านี้กับธุรกิจขนาดใหญ่ที่สามารถผลิต

สินค้าได้ตรงความต้องการของตลาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Leal-Rodriguez, Ariza-Montes and Morales-Fernandez (2017) ที่พบว่าการมุ่งเน้นตลาดจะส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร

วัตถุประสงค์ข้อที่ 5 ด้านกระบวนการส่งเสริมวัฒนธรรม มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรเพราะว่าวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในวิสาหกิจชุมชน ช่วยให้เกิดการออกแบบกำหนดและจัดให้มีกระบวนการใหม่ๆ อย่างเป็นระบบ ริเริ่มความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ไปสู่การสร้างนวัตกรรม กระบวนการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การสร้างนวัตกรรม กระบวนการจดสิทธิบัตร ทำให้เกิดการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ การจัดโครงสร้างวิสาหกิจชุมชนที่มีประสิทธิภาพ การประสานงานภายในวิสาหกิจชุมชน การจัดการด้านสายการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ทักษะของพนักงาน คุณภาพการทำงานที่ช่วยสร้างความสำเร็จต่อวิสาหกิจชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของธนบัตร ก่อแก้ว (2562) ที่มีการศึกษากระบวนการส่งเสริมวัฒนธรรมในวิสาหกิจชุมชนและพบว่าการส่งเสริมวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นในวิสาหกิจชุมชนนั้น ส่งผลให้ชุมชนเกิดความสำเร็จอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ข้อที่ 6 ด้านพลวัตการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร อันเนื่องมาจากการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาความคิดเชิงนวัตกรรมในงานที่มุ่งเน้นการเปิดใจยอมรับแนวคิด/วิธีการทำงานใหม่ๆ และพร้อมที่จะเรียนรู้ในมุมมองที่หลากหลาย เช่น แนวทางการแก้ปัญหา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อศึกษาแนวคิด วิธีการแก้ปัญหาของวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชนที่สนับสนุนให้สมาชิกได้พัฒนาขีดความสามารถของตน เพื่อการสร้างสรรค์และดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง ทำให้วิสาหกิจชุมชนเกิดการพัฒนาศักยภาพในการแก้ปัญหา และสร้างนวัตกรรม อันนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กรอย่างยั่งยืน Wayne K. Hoy and Cecil G. Miskel (2001) สอดคล้องกับงานวิจัยของ QINGYA LI (2564) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยการสร้างสรรค่นวัตกรรมจากงานประจำที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า พลวัตการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้บริหารควรนำผลการวิจัยไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและการวางแผนในการพัฒนาทางด้านนวัตกรรมกับวิสาหกิจชุมชนทั้งในระดับขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึงในทุกพื้นที่ๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้วิสาหกิจชุมชนปรากฏอยู่ในพื้นที่นั้นๆ เกิดการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

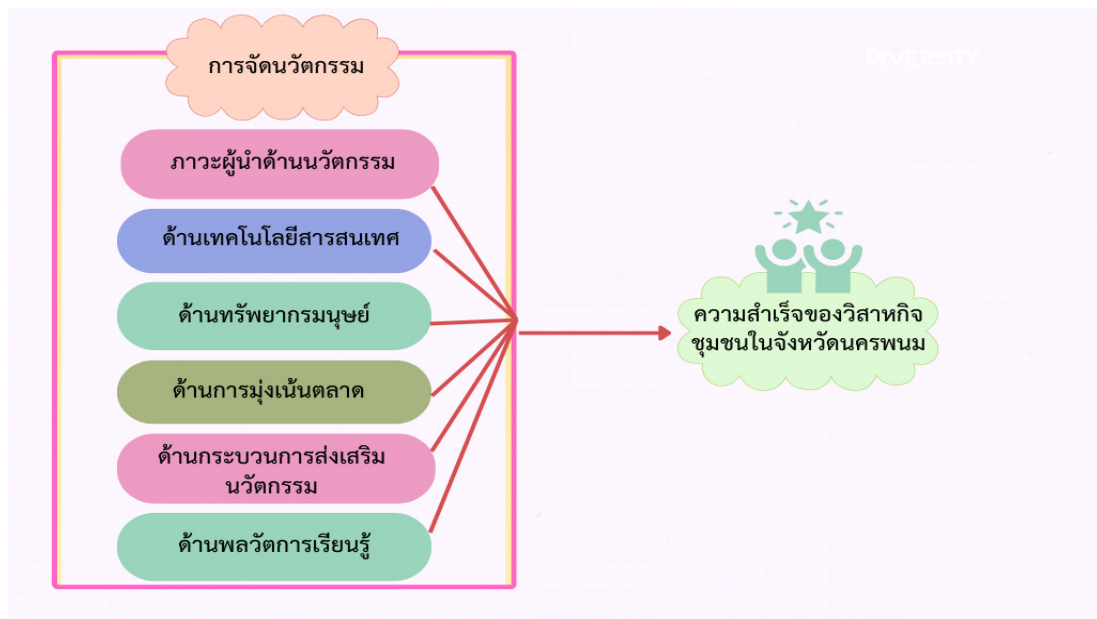
ในการวิจัยครั้งต่อไปนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพประกอบด้วย เพื่อจะได้ข้อมูลในเชิงลึกและเป็นการถ่วงถ่วงข้อมูล สำหรับกลุ่มเป้าหมายคือผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน

นั้นควรมีการกระจายกลุ่มเป้าหมายจากตัวจังหวัดหรือตัวเมืองไปสู่ท้องถิ่นในระดับตำบลและอำเภอเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยการจัดการนวัตกรรมที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครพนม ทำให้ได้องค์ความรู้ด้านนวัตกรรมที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนในแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านภาวะผู้นำ นวัตกรรมไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร เนื่องจากในบริบทของวิสาหกิจชุมชนนั้นเกิดจากการรวมกลุ่มของสมาชิกชุมชนในท้องถิ่น 2) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร เนื่องจากวิสาหกิจชุมชนต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศผลิตสินค้าและการตัดสินใจ 3) ด้านทรัพยากรมนุษย์ ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร เนื่องจากเป้าหมายของการก่อตั้งของวิสาหกิจชุมชนนั้น มุ่งเน้นการช่วยเหลือสมาชิกในชุมชนโดยไม่ได้มีการคัดเลือกศักยภาพของสมาชิก 4) ด้านการมุ่งเน้นตลาด ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร เนื่องจากข้อจำกัดของวิสาหกิจชุมชนยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับศักยภาพด้านทรัพยากรมนุษย์ 5) ด้านกระบวนการส่งเสริมนวัตกรรม มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรเพราะว่านวัตกรรมที่เกิดขึ้นในวิสาหกิจชุมชน ช่วยให้เกิดการออกแบบกำหนดและจัดให้มีกระบวนการใหม่ๆ อย่างเป็นระบบ และ 6) ด้านพลวัตการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กร เนื่องมาจากการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาความคิดเชิงนวัตกรรมในงานที่มุ่งเน้นการเปิดใจยอมรับแนวคิด/วิธีการทำงานใหม่ๆ สามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- ฐากูร อนุสรณ์พาณิชย์กุล. (2563). รูปแบบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการจัดการนวัตกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จวิสาหกิจชุมชน ในเขตภาคเหนือตอนล่าง. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 9(2), 14-25.
- दनัย เทียนพุม. (2550). *ดัชนีวัดผลสำเร็จธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ไทยเจริญการพิมพ์.
- ธนบัตร ก่อแก้ว. (2562). *การสร้างนวัตกรรมองค์กร กรณีศึกษา ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก <http://www.ba-abstract.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/590.ru>
- ปิยะดา พิศาลบุตร. (2564). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดปทุมธานี*. เข้าถึงได้จาก <http://tci-thaijo.org/index.php/e-jodi/>
- พันธุ์อาจ ชัยรัตน์. (2547). *การจัดการนวัตกรรมสำหรับผู้บริหาร*. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กร สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ.
- รวีภา ธรรมโชติ. (2561). นวัตกรรมการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของไทยเพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันในประชาคมอาเซียน กรณีศึกษาบริษัทปูนซิเมนต์ไทย มหาชน จำกัด และบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน). *วารสารรัชต์ภาคย์*, 12(25), 186-198.
- รัชมงคล ทองหล่อ และคณะ. (2562). นวัตกรรมทางธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจสยาม สดเดียม โฮสเทล: การศึกษาเพื่อสร้างทฤษฎีฐานราก. *Humanities, Social Sciences and arts*, 12(3), 183-198.
- วสุธิดา นักเกษม และประสพชัย พสุนนท. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจบริการในเขตกรุงเทพมหานคร. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 11(1), 2148-2167.
- สมบัติ นามบุรี. (2562). นวัตกรรมและการบริหารจัดการ. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 2(2), 121-134.
- Kaplan, D. (2000). *Structural Equation Modeling*. Thousand Oaks, California: Sage Publications,
- Leal-Rodríguez, A. L., Ariza-Montes, A. J., Morales-Fernández, E. (2017). Green innovation, indeed a cornerstone in linking market requests and business performance. Evidence from the Spanish automotive components industry. *Technological Forecasting & Social Change*, 129, 185-193.
- QINGYA LI. (2564). *ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยการสร้างสรรค์นวัตกรรมจากงานประจำที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

Wayne K. Hoy, Cecil G. Miskel. (2001). *Educational Administration: Theory, Research and Practice*. (6th ed.). Boston: Mc Graw-Hill International Edition.

Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.

